

Saklambaç özneler-arası varlığı öğretir.

Ebe, saklananı gördüğünde adını bağıır. Sonra adı bağıırılanla ebe arasında duvara ilk elini değme yarışı başlar. Elini duvara önce değen “sobe” diye bağıır.

Ebeyse oyunbozan, görmeden ad bağıır, sonra bir telaş koşturup “sobeler”. Oyunbozanın güya sobelediği, duruma itiraz etse bu kere de oyunbozan ebe, “seni şimdi gördüm” diye sobeler. Yok eğer güya sobelenen saklanarak bekleyip sonra uygun bir zamanda çıkıp sobelerse bu kere de oyunbozan ebe “seni daha önce sobelemiştim” diye haklı çıkmaya kalkışır. Durum “senin sözüne karşı benim sözüm” durumudur ve oyunbozan hep “bana güvenin”, “durum benim teminatım altındadır” diye diye hem kendini hem de diğerlerini ikna etmeye çalışır.

Oyunbozan, ebe değil de saklanansa görüldüğünde inkar eder. Ebe, oyunbozanın adını bağıırıp sobeler ama oyunbozan bunlar olmamış gibi yapar. Sonra bunları tartışırken koşup güya sobeler. Ebe, “ya gördüm ya” diye yarı ağlamaklı protestodan başka bir şey yapamaz.

Saklambacı saklambaç yapan temel varsayım, görülme/görülmemesi konusunda tüm oyuncuların içten olduğudur. Oyunbozan oyuna katıldığında artık o oyun saklambaç olmaz. Oyunu saklambaç yapan temel varsayım sarsılmıştır. Bu durumda bir özneler arasılık vardır, bu hala bir oyundur ama asla saklambaç değildir. Saklambaç oynanacaksa oyunbozanların oyuna kabul edilmemesi yazılmasına bile gerek olmayan kaçınılmaz bir yasadır.

AK Parti, saklambaçta oyunbozan neyse demokratik yarışçı yönetimde o olduğunu fazlasıyla göstermiş durumda. Artık itiraf etmeliyiz ki Ak Parti oyunun dışında tutulamıyorsa o yönetim biçimi demokrasi olamaz.

Oyunbozan, oyuna alınmadığında sürekli huzursuzluk çıkarır. Böyle bir durumla karşılaşıldığında yapılabileceklerden biri, onu fasulyeden oynatmaktır. Tüm oyuncular, o sanki yokmuş gibi oynarlar. Arada da onunla ciddi ciddi temas kuruyormuş gibi yapıp eğlenirler. Ancak bu, herkesin bunun farkında olup oyunbozana söylememelerini gerektirir.

Hal bu olunca oyunbozan hiç ebe olamaz.Oyunbozan oyunun gerçekliğine vakıf olmadığından kendince çok başarılı oyunlar çıkarır; her halükârda kendi kendini başarılı göreceği bir anlayışı vardır nasıl olsa.

AK Parti yönetiminde Türkiye uluslararası ilişkilerde fasulyeden oynatılan bir oyuncu duruma düştü bile. Türkiye bu yönetim sürdükçe öyle bölgesel değil açık açık dünya gücüdür; ama fasulyeden. Türkiye'nin başı da dünyanın lideridir; tabii ki fasulyeden.

Fasulyenin gaza neden olduğu söylenir. Türkiye'de ise akli başında herkes protesto ediyor. Daha önceki protestolarda bir daha oyunbozanlık yapmayacağı düşüncesiyle bir bakıma ısrarcı olunmadı. Artık bu da olanaklı değil. "Hükümet istifa" talebi, yerine getirilinceye kadar sürecektir milli bir taleptir. AK Parti, siyaset ve devlet organlarındaki tüm oyunbozan taraftarlarıyla birlikte pılsını pırtısını toplayıp gitmediği sürece örtük ya da açık direniş gittikçe sertleşerek sürecektir.

Oyunbozanın "ben itimata dayalı ve herşeyiyle teminatım altında olan yeni bir saklambaç oyunu buldum" diye ortaya çıkması üzücüdür. Bu azaltmaz tersine "yeter artık, inkar ettiğin bu kaçınıcı sobelenmen" diye güçlendirir direnişi.

